

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год 6-ій пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Теперішнє становище Молодочехів.

(X) Зміна парламентарної тактики і теперішнє спокійне становище Молодочехів в радї державній було довший час предметом всяких вістий і здогадів в денникарстві і в поговірках між послами. Тимчасом подали «Narodni Listy» відкрите письмо голови молодоческого клубу д-ра Пацака, котре сю справу поясняє і дає відповідь на два питання: чи чеські послы були управнені змінити свою тактику, а по друге, чи сим провізоричним кроком зроблено яку помилку?

Др. Пацак заявляє, що на основі ухвали мужів довіря з 16. грудня 1900 вступили чеські послы до ради державної на дорогу політики вільної руки. Він виявляє незнану доси подію, що на тих зборах з 16. грудня відкинено внесенє о візванє чеських послів до обструкції всіма голосами проти одного. Такі самі погляди виявили ся і під час виборчої акції. Чеський наряд зрозумів після 8. червня 1900 р., що обструкція є лише тактичним середником, а не може бути програмою і годі її все і при всяких обставинах уживати. Здоровий розум чеського народу зрозумів се, що програмона обструкція мала би той сам характер, що абстиненція або пасивність. В відповідній хвилі ужита може мати успіх, але потягає за собою ту небезпечність, що загородивши дорогу законодавчої роботи, лишає противникови вільну дорогу з підмогою езекутиви, правительства і бюрократії, неприхильних для чеського народу, та дає привід до всяких переворотів і конституційних експериментів. Вторішня обструкція була проминаюча і мала доказати, що чеська обструкція так само спроможна спинити раду державну як німецька. Переведено сей доказ і всі тепер знають, що Чехи є чинником, з котрим треба числити ся. Тепер вже за-

мовкли оклики, щоби Чехів ізолювати, а сі голоси були можливі лише в часі обструкції. Воборці одобрили се поступованє послів і лишили їм вільну руку.

Др. Пацак обговорює відтак управленє і політичну користь теперішньої тактики. Через те не змінили Чехи політики, не покинули опозиції проти правительства і централістичної системи, ані не забули 17. жовтня (знесеня язикових розпоряджень). Они лише переконані, що кривду чеського народу можна иншою дорогою усунути. Своєю теперішньою тактикою розвіяли Чехи плани своїх ворогів. Чеські послы не зробили нічого більше, лише вилучили з обструкції перед великоднем три предмети (рекрутаційний, горівчанний і інвестиційний закон). По великодні мають они свобідну руку. Опісля вичисляє др. Пацак дрібні економічні справи, котрих пелагоди домагав ся і чеський наряд. Треба виждати овочів нової тактики, а через те Чехи не закончили своєї збруї. Діяльність чеських послів належить оцінювати з їх плодів, а тепер по кількох тижнях сесії повинен наряд терпеливо і з довірем виждати. Опісля не здаються сї строго оспуду. Ніхто від них не домагав ся обструкції зараз з початком сесії і обструкція не є забавка, а треба полишити свободу послам, коли они будуть вважати потрібним її ужити. Розумний політик не буде піднимати бою там, де хоче его противник, лише там, де місце найвідповідніше. Рішучий бій буде при угорській уголді. Політичні віщуни думають, що успіх чеського народу лежить лише в обструкції, але практичний і сумлінний політик не може з тим згодити ся. Др. Пацак кінчить словами, що чеські послы стоять за своєю програмою і правами чеського народу, бо добро народу і вітчизни є їх покликком, а до того змагають дорогою, яка після їх переконаня тамтуди веде.

Три внесеня.

Руско-народний клуб і Славянське centrum одобрили отсі внесеня посла Барвіньского і товаришів, котрі предложено на засіданю посольської лалати дня 28. марця 1901.

I. Внесенє про пенсії для вдів і сиріт по священиках.

Зваживши, що вдовам і сиротам по греко-католицьких і греко-орієнтальних священиках признають доси пенсії лише в дорозі ласки; зваживши дальше, що тим вдовам і сиротам в дорозі ласки признавані пенсії не рівняють ся навіть пенсиям вдів і сиріт по державних слугах і вольних, подають підписані внесенє:

Висока Палата зволить ухвалити:

«Ззиває ся ц. к. Правительство, щоби в цілі відповідного станови заосмотреня вдів і сиріт по греко-кат. і греко-орієнт. священиках внесло як найскорше начерк закона що-до пенсій до конституційного трактованя». Відень 28. марця 1901. Барвіньский, Беркс, Пфайфер, Житнік, Погачиш, др. Грубан, др. Стоян, Жичкар, др. Гладішовский, др. Довжанський, Шустершич, Венцайн, др. Пльой, Габершек, др. Ферявич, др. Грегорчич, Повше, Пігуляк, Пастор, Періч, Івчевич, Жигулінський, Войтига, Спінчич.

II. Внесенє про евіденційних геометрів при повітових судах.

Зваживши, що при щораз більшим роздроблюваню в Галичині селянських ґрунтів удержуваня евіденції ґрунтових парцель стрічає великі трудности; зваживши дальше, що особливе убоге селянство наслідком значних коштів, яких вимагає точне удержуванє евіденції або дуже часто з несьвідомости, занедбує увидатненє в ґрунтовім катастрі наступивших змін по переведенім поділі ґрунту або по оділиченю тихже, через що повстають довголітні і коштовні процеси і заганяє ся селянство в матеріяльну нужду, для того подають підписані отсе внесенє:

Висока Палата зволить ухвалити:

«Ззиває ся ц. к. Правительство, як найскорше установити при ц. к. повітових судах

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

В коршмі.

Всунула ся в двері як тін, зиркнула на право і на ліво тай просто за коповки вхопила.

— Лишіть! — зверещала від шинквасу жидівка. — Хтє вас кликав, хто вас потрібує?

— Та я, мамунцю, лиш води вам хотіла принести, просто з криниці. Більше нічого.

— Я вашої води не хочу, йдіть собі геть, най вас на очи не виджу. Ще мені якої біди з тих лахів натрісеш, піячко ти плюгава. Мислиш, що я тобі за воду дам горівки, а коли не хочеш? Марш!

— Мо-овчи! — озвав ся нараз голос грубий як з бочки і перебив крики.

— А дивіть по ви, люди, як тепер тї нехрести бідним народом християнським «конірують!»

Жидівка глигнула на его ріст високий, на ті плечі медвежі і лиш зубами заскреготала... А тепер він почав кричати.

— Як я ту прийду, то має мене бути тихо як в «косцолі», бо я за дурно не сиджу, лиш за гроші. Правда Іване?

— Таже правда — лотакнув его товариш, також жовнір. — Такі крики то єсть, як той казав, звєвага для нашої войскової вособи. Субординація.

— А гов жидівко! Дай по там для тої бідної жінки келішок горівки на наш рахунок. А йно великий, чулась!

Вдарив кулаком, аж шклянки забреніли і еще гірше перебакирив шапку і еще дальше висунув свій уланський чобіт.

— Бодайже ви, пане воєк, та капітаном були — благословила его стара баба. — Та я ту, в оттій коршмі свої сили лишила, а подивіть ся, чого доробилась! О! — Піднесла руку і показала локіть. — О-о!

— А бодайже тобі, стара чарівнице, язик слух, щоби ти того слова нескінчила! — почала проклинати жидівка, але пан капраль крикнув і вона втихла.

Баба говорила дальше.

— Таж я ту, соколи мої ясні, що найкраці літа змарнувала, в оттім пеклі, а вона мене тепер як тую суку гонить. А я-ж єї рудого Шльомка, що в Гливінах на аренді сидить, своїми власними грудьми не згодувала, ні? а я-ж єї тої Сурки, що на «ферлядзі», не вибавила, ні? а я-ж єї цілої череди жидівят, як тая квочка не виводила, ні? а вона мене тепер на старі літа від свого порога гонить! Не маєш, ка-

же, що ту заваджати, бо ти стара, бо ти німецька, бо ти в лахах, бо ти п'яна! А хтож мене, мої ви любі, розпив, як не вони, а хтож мене з сили обібрав, як тую гуску обскубав, як не вона, а деж я такого пишного убранства доробила ся, як не ту??.. Ой будеш ти жінко за мене у Господа Бога тяжку відповідь мала, будеш на самім споді у смолі горіла, бо воно важастє так: терпіла я ту, терпи ти там! А справедливість мусить бути. Бо якби чоловік знав, що ні, то сказав би ся, руки собі кусав би, як вовк вив би. Таке ту на тім світі діє ся, мої ви добрі!

Слаба лампа кидала на неї свої німецькі блиски і золотила космики сивого волося, що в пеладі добували ся з під розхристаної хустки і спадали на латану сукману.

Випрямила свою згорблену поstattь і словами метала як мечами

евіденційних геометрів, котрі мали би обов'язок, з уряду удержувати і доглядати евіденції селянських ґрунтів». Відень 28. марця 1901. Барвінський, др. Гладішовський, др. Довжанський, Беркс, Пфайфер, Житнік, Венцайц, Габершек, Пігуляк, Погачнік, др. Грегорчич, Періч, др. Ферянчич, др. Грубан, др. Стоян, Івчевич, др. Пльой, Спінчич, Шустершич, Повше, Жичкар.

III. *Внесенє про п'ятилітні додатки до конґреси.*
Висока Палата зволить ухвалити:

«Вашає ся ц. к. Правительство, щоби як найскорше внесло до конституційного трактованя новелю до закона з 19. вересня 1898, котрим видано постанови про дотацию католицкого душпастирства (Дн. зак. держ. № 176), котра сей закон по мысли виробленого свого часу д-ром Фуксом начерку закона доповнила би, а іменно § 2. закона слідуєчими постановами: «Самостійні душпастирі одержують по кождих пяти роках аж до включно 15-го року своїх дотичних службових чинностей і без відшибу непроведеного в душпастирстві часу задля часової дефіцієнції, підвисшенє свого мінімального доходу о 200 корон, а сотрудники по кождих пяти роках аж включно до 15-го року своїх дотичних службових чинностей і то без відшибу непроведеного в душпастирстві часу задля часової дефіцієнції, підвисшенє свого мінімального доходу о 100 корон, о скілько ті підвисшеня не мають свого покриття не злучених з їх урядом поборів». Відень 28. марця 1901. Барвінський, др. Гладішовський, др. Довжанський, Беркс, Пфайфер, Житнік, Повше, Венцайц, Пігуляк, Погачнік, др. Стоян, др. Грубан, Жичкар, Шустершич, Струшкевич, Пастор, Шенцицкий, Жигулінський, Габершек, Войтига, др. Ферянчич, Івчевич, Періч, Спінчич, др. Пльой, Водзіцкий.

Д О П И С Ь.

З Коломиї.

(Загальні збори товариства «Шкільна Поміч» в Коломиї.)

Товариство «Шкільна Поміч» заснована в р. 1892. поняла скоро свою велику народну роботу і побороючи всякі перепони, розвинуло ся гарно, та може повеличати ся вже тепер красними успіхами. Коли в р. 1894. заведено у нас мундури в гімназіях, котрі мали вже по двох роках обов'язково носити ся, товариство сей час забрало ся до збираня потрібних фондів знаючи дуже добре, як тяжко діткне то розпорядженє нашу молодіж, так що коли закон увійшов в житє, товариство було приготоване, і в Коломиї ні один бідний а добрий ученик не був приневолений для браку мундура перестати ходити до школи. Другою важною справою було заснованє Інститута, де би ученики наші позамісцеві могли виховувати ся так, як сего добра нашого народу вимагає. Виділ поборовши великі труднощі, отворив таку бурсу в верес-

ню 1896, а вже в маю минушого року удало ся товариству спровадити до власної хати.

Дня 16. марця н. ст. 1901. о год. 8. вечером відбули ся загальні збори сего товариства. Голова товариства п. дир. Недільський сконстатовавши відповідне число (25) членів отворив збори, подаючи короткий начерк розвою товариства від початку єго істнованя а головню діяльності виділу за рік минувший, заявляючи подяку інституціям і приватним особам, що підпомогали матеріяльно товариство, просить зібраних вибрати предсідателя на час загальних зборів. На внесенє о. сов. Войтіховского упрошено п. директора Недільського прийняти провід нарад. Голова дякує за вибір і на секретаря покликає п. Породка. — Нїм приступлено до порядку дневного, проф. Сальо поставив внесенє вибрати контрольну комісію в цілі перегляненя рахунків за час від послідних загальних зборів т. є від 28/4. 1900. до 16/3. 1901. По виборі контрольної комісії, до котрої увійшли проф. Білик і Кузьма, предложив справозданє секретар і касиєр товариства. Головним ділом, яким виділ в минувшим році адміністраційним займав ся, було закупно дому, добудованє деяких убикацій та упорядкованє подвіря і огорода. Все то в протягу року зроблено і бурєу перенесено до свого будинку, де ученики мають всяку вигоду як також поміч в науці надзвир педагогічний. В бурсі є тепер 13 учеників за доплатою місячною по 34 К, 4 по 16 К, 6 по 20 К, 6 по 16 К, 4 даром а 1 ученик має даром обід і вечеру. — Ученики, котрі не були в Інституті, користали з фонду мундурового. Многим справлено мундур даром, иньшим по зниженій ціні, як також уможливлено сплачувати ратами.

Поступ в науці учеників в бурсі є дуже добрий, бо на 34 учеників лиш один в першім курсі отримав сьвідоцтво другої класи.

Стан каси представляє ся ось як:

Рахунок «Шкільної Помічи»:

Доходу було	19.107.41 К
Розходу „	18.984.21 К
Зістає в касі	123.10 К

Рахунок Інститута:

Дохід до 16/3 1901	5.266.02 К
Розхід „ „	3.972.55 К
Є в касі	1.293.47 К

Рахунок фонду мундурового:

Дохід	1.362.90 К
Розхід	1.812.39 К

Стан каси 446.49 К (недоб.)

Даровано ученикам в минувшим році одіжи за 93.02 К а від часу заснованя до 16. марця 1901. за 1.625.91 К

Майно товариства:

Актива	21.870.78 К
Пасива	11.442.60 К
Майно товар.	10.428.18 К

Позаяк в справі відчитаних справоздань

ніхто з присутних голосу не жадав — то здала справу комісія контрольна, котра все знайшла в як найточнішій порядку, а зібрані уділили уступуючому виділові абсолюторію. При точці вибір нового виділу на внесенє о. сов. Войтіховского упрошено дотеперішній виділ і на дальше провадити зачатє діло. Внесенє се прийнято односторонно; вибрано дир. Недільського головою, заступником заравом і касиєром проф. Сальо, секретарем проф. Наливайка, проф. Полянського і сов. Гузара членами виділу, а д-ра Кобринського і проф. Дольницького заступниками.

Професор Сальо з рамени виділу ставить внесенє, щоби загальні збори уважали виділ на добудованє пивниці, спіжарні і прачкарні за квоту 1.474.61 К. Збори прийняли се внесенє як також і внесенє п. Породка, щоби виділ заявив ся купном і продажею зопшитів шкільних, через що зискає ся много на порядку, як також при спорить ся товариству досить значний дохід, котрий тоне в кишнях жидівських.

Вкінці на внесенє совіт. Гузара, іменовано проф. Сальо почетним членом. — На сім загальні збори о год. 10. скінчено.

З державної ради.

Межи внесенями та інтерпеляціями, які відчитано на початку вчерашнього засіданя, находять ся внесеня пос. Барвінського, які ми подаємо на иньшій місці, пос. Кубіка і тов. в справі тішинської гімназії і др. Оніда і тов. в справі льокальної залізниці Подгуже-Лубня. Відтак інтерпелював пос. М. Василько, чому на конференцію провідників клубів не запрошено предсідателя єго сторонництва. Пос. Козловский з нагоди заміщеного в протоколі протесту пос. Романчука що-до розділу делегаційних мандатів заявляє, що теперішна практика опираєсь на давнім, випробованім, парламентарнім звичаю, якого не може змінити ані президент міністрів, ані президент палати. Кєло польське не мало обов'язку узглядняти бажань опозиційних та ворожих єму послів, а в ім'я справедливости зарезервувало один мандат Русинови, пос. Барвінському.

Дальше відповідали др. Кербер і Вельзергайм на кілька інтерпеляцій, а відтак пос. Романчук і пос. Кубік (по польськи) Козловському.

З дневного порядку по короткій дискусії прийнято літератский трактат з Німеччиною, а дальше міжнародний почтовий трактат.

Відтак приступлено до дискусії над справозданєм конституційної комісії в справі розширеня посольської нетикальності також на дисциплінарні слідства. Референт Скенє доказує, що дотеперішний статут обіймає лишє нетикальність послів супротив судового доходженя, але не дисциплінарного, та заявляє, що було би пожаданим таке розширенє закона. Відтак про-

Але мечі падали на крицю і відбивали ся від неї.

— Гей! А деж тая горівка? — гукнув жовнір, — по кілько я разів маю казати!

Жидівка нерадо поставила на стіл чарку і пішла.

— Пийте, мамуню, та запитє свою біду. Дужесьте ми ся вподобали, бо правду вмієте казати. Шкода лиш, що за пізно.

Втихла, обтерла губу і повеселіла. — Ой що за пізно, серце, то за пізно! Вже моїх літ молодих не вернути! Вже мені зазуля не закує богато, хотьбим єї і як просила. Пішла моя молодість доріжками крутими, вже єї не дігнати.

Лишила мене бідну, обдерту, безприютну. А щож я тепер сирота кругла буду на сьвітї робити, яку я собі раду дам, що я ту своїм розумом придумаю, що?

Руками закрила очі і заводила.

— Не плачте, дуже вас прошу, не плачте, бо як ся на вас дивлю, то здає ми ся, що моя небіжка мамуня плаче. Оттакі саме були, як

ви. Невеличкі, сиві і хустка їм так само з голови злізала, як вам. — Іди — кажуть — синоньку та не бав ся, бо я ще надивати ся на тебе хочу, нїм на лаву ляжу.

Не дочекали ся бідні.

Схилив ся над стіл і мовчав. В коршмі було тихо. Лиш вітер гонив улицями і товк вивіскою на коршмі. Конечно хотів того жиди з великою шклянкою зі стїни здерти і пограти ся ним трохи.

Мовчанку перервав Іван.

— А вам же люди що? — гукнув на цілу коршму. — Розревіли ся як діти. Ото мені але раз забава! Тьфу на ваші голови! Ану давайте, випиймо ще по одній, може нам веселіще стане!

Чиркнули ся чарками і вилили горівку до горла.

— Алежбо добра! — хвалила собі стара. — Що добра, то добра! Вже давно такої не пила! Дайже вам Боже, панове, доброго здоравля та великого панованя, щосьте мені такий препишний вечір зготовили, що мною не гордуєте та не гоните

старого трупа від себе молоденьких..... Так мені ту з вами мило та люблю, якби ся мої моладі літа з далекої дороги повернули, так мені солодко, якби мене рідна мамуня по серцю гладила, аж сама не знаю, чи плакати, чи сьміяти ся, чи що...

Ой зацвила калинонька зацвила, [зацвила, Як я була молоденька, том віта [любила.

А він мене. О! Що любив то любив, і пива і мєди солоденькі ставив...

Алеж було кому. Де то ся всьо поділо? Бігме Боже, не знаю. Такам вам була, як та одна рожа, кров з молоком. Хоть пиши.

А гуляю, о що вже гуляю, як вітер, як птаха лиш фу-ур, та фу-ур. Землі не доторкаюсь... Почекайте но.

Заточила ся раз, другий, а потім стала на середині коршми, взяла ся по під боки і пробувала гуляти.

Та возьму ся за пілядоньки Та шукаю си челядоньки.

Або тої: По-ди-віть ся до-брї люди возьде ха-ша.

Нї, не так, отак... нї єще не так...

Попала на крок і повлила по коршмі.

Захриплим голосом присьпівувала собі:

Подивіть ся добрі люди возьде, на [ша біда їде,

Черевички в руках несе, сама боса [гонки тне,

Сама боса пошки тне, подивіть ся, [добрі люди,

Сама боса гонки тне.

Перебирала старими ногами все скорше і все скорше. Хустка злетіла єї аж на плече, а по чолі розсипало ся сиве волосє. На лице виступив огонь, а з сних уст летіла пісня, така скриплива і хриплива, якби хто горло висмарував милом. (Конець буде).

мовляють пп. Мархет, Грабмаер, Шумаер і Фоглер, а в живій дискусії приходять до острої виміни слів між антисемітами а соціалістами і радикалами. По замкнено дискусії генеральний бесідник contra Фелькль ударяє головно на віденських антисемітів, а бесідник про Патай доказує, що дисциплінарне покарання посла Зайца віденською шкільною радою було оправдане. По фактичних спростованях, підчас яких приходило до крикливих сцен, прийнято внесення Махета в дусі розширення посольської нетикальності також на дисциплінарні слідства властей.

У відповідь на ріжні інтерпеляції відповів міністер судівництва між иншим в справі частих конфіскацій часописий, що конфіскаційна практика потребує реформи і правительство предложить в найкоротшій часі проєкт реформи прасового закона.

Міністер кравчої оборони відповів на дотичну інтерпеляцію пос. Кремпи, що воюкам віддає ся по відбутю військової служби те саме убрание, в яким зголосив ся, а в случаях, гідних узгляднення дасть ся також старі мундури. На інтерпеляцію пос. Бойки в справі частійших і довших урльонів відповів міністер, що се було би можливим лише при рівночаснім збільшеню контингенту рекрута.

Пос. Кльофач ургував міністра кравчої оборони в справі знущання ся офіцирів над воюками, а пос. Дашинський президента палати, коли гадає зробити лад з неправильним фактом, що пос. Кльофач держить два мандати в державній раді. Президент відповідає, що справовдане легітимацийної комісії в сій справі стане на дневнім порядку слідуячого засідання. На сім замикає президент засідане, пожелавши попередно палаті веселих свят та звістивши, що про речинець слідуячого засідання звістить послів листовно.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В неділю: гр.-кат. Кирила архієп.; рим.-кат. Бальбіні пап. і Корнелі муч. — В понеділок: гр.-кат. Хризанта, Дарії; рим.-кат. Теодора. — Ві вторник: гр.-кат. Иоана муч., Фотини; рим.-кат. Францішка.

— **При зміні кварталу просимо Вп. передплатників о відновлене передплати.** При сій нагоді просимо також дотичних Вп. передплатників, що мають яні-небудь залеглости, о остаточне їх вирівнане. Ми зневолені оплачувати все готівкою, тому не можемо на будуче нікому уділяти кредиту, отже Адміністрація була би приневолена при дальшій триваню залеглостий висилку часописи безуслвно здержати.

— **Бюджетова комісія** поручила на засіданю 18. марця реферат п. Барвінському слідуячих внесенєв посла Пігуляка:

1) Управильнене викладового языка в руско-німецких паралельках в низній гімназії в Чернівцях. 2) Засноване нової рускої гімназії на Буковні. 3) Управильнене викладового языка в греко-орієнтальній мужескій школі народній в Чернівцях. 4) Утворенє стипендій для запобіженя недостаткови греко-орієнт. руских душпастирів.

— **Заслуги «українофілов».** Загално привикли ми читати в «Галичаніні» і в других до него подібних орґанах, що «українофілов» винайшла польска інтрига. Тимчасом г. Вергун, редактор «Славянскаго Вѣща», може й під впливом «скудных пособій», одержуваних, чи там сподіваних в Росії, пише таке: «Слѣдовало бы понять это и многимъ другимъ людямъ въ Россіи: безъ галицкаго україинства русское население (в Галичинѣ), можетъ быть, совсѣмъ пропало бы, нагоди никакой поддержки изъ Россіи». (Ч. 15). Ну, прецінь раз!

— **З львівського університету.** В літнім семестрі с. р. на філософічнім виділі заповили виклади: Проф. др. Колесса: Історія української літератури XIX в. (дальше), 3 год. тижнево; Історія руської філології XIX в. (дальше), 2 год. тижн.; Практичні вправи з обсягу руської мови і літератури, 1 год. тижн.; Семінар для руської філології, 2 год. тижн. — Проф. др. Студинський: Граматика церковно-словянської мови (докінчене), 2 год. тижн.; Київські учені XVII віку, 3 год. тижн. — Проф. Грушевський: Боротьба за Галичину і Волинь в XIV в., 2 год. тижн.; Історія східної Європи в XVII в. (докінчене), 3 год. тижн.; Історичні вправи (publice), 1 год. тижн. — Проф. руської гімназії Кокорудз, як лектор руської мови, заповів I відділ (для початкуячих), 2 год. тижн. і II відділ (для тих, що в науці вже поступили), 2 год. тижн.

В минулім піроку було на львівськім університеті 2.060 слухачів (1.844) (в скобках подаємо для порівняня число слухачів в попереднім

піроці), на богословскім виділі 340 слух. (280), на правничім 1.240 слух. (1.255), на медичнім виділі 127 слух. (110), а між тими 6 звич. слухачок, а на філософічнім 309 слух. (219). В загальнім числі слухачів було 220 (190) надзвичайних, а межі ними 56 (49) надзвичайних слухачок і 1 госпітантка. Під зглядом народности було 1.446 (1.294) Поляків, 605 (554) Русинів, 2 (2) Болгари, 6 (3) Німців і 1 Мадяр.

— **Адвокат др. Федак** переніс свою канцелярію до власного дому при ул. Сикстускій ч. 48.

— **Для податників** оголошує ц. к. кравца дирекція скарбу: По мысли §. 1. закона з дня 18. марця 1872 В. з. д. ч. 33. має бути належитість еквівалентова оплачувана в кварталних з гори с. с. 1. січня, 1. цвітня, 1. липня і 1. жовтня кожного року, а на случай незаплатеня тих рат в приписаних речинцях належить заплатити на основі §. 2. тогож закона відсотки за проволочку від наступаючого дня по згаданих речинцях аж до дня заплати. — Ц. к. Міністерство скарбу постановило розпорядженем з дня 21. марця 1901 ч. 15484, що в случаю, як кварталную рату заплачено найдальше 10. дня того місяця, в яким заплата мала наступити, отже найдальше 10. січня, зглядю 10. цвітня, 10. липня, 10. жовтня кожного року, не належить побирати відсотків за проволочку.

Наведене міністерияльне розпорядженє входить в житє з днем 1. цвітня 1901.

— **З нагоди передсвятчного руху** у Львові поліція зарядила лови на злодіїв і прибирала в арештах численну їх збірку. Між пійманими є деякі вартні «окази», нотовані нераз в поліційній книзі.

— **Невідгадною загадкою** стає питанє, яке майже що дня повторить якийсь дневник, а на яке нікто не може дочекається розвязки: Де є Новіцкій, дефравдант львівського магістрату з Гамбурґа до Львова їде вже більше як місяць і, як кажуть, мабуть не доїде...

— **Prima Aprilis** після латинського календаря настане завтра, а з ним запанує безглуздий звичай висилати другим анонімні листи, картки почтові і т. ин. Нераз на таких картках представлені неморальні ілюстрації, повписувані дурні «швабські віди», що аж гідко дивити ся. І на такі дурниці, без найменшої вартости, зі шкодою для себе і других видає ся гроші, — і ті гроші, тяжко запрацьовані, пливають в швабську кишеню, а картка без підпису нераз брутално обиджує адресата. Чи не ліпше, тих кілька крейцарів, що за них має ся зробити прикрість другому, жертвувати на яку народну ціль? Маємо прецінь тільки пекуячих потреб в краю, а гроші марнуємо без потреби на дурниці! Проч з апрілевими картками!

— **В стразі самбірської Каси** щадничої. Польські дневники донесли недавно, що в самбірській Касі ошадности викрито значні дефравдації, яких мали допускатись урядники тої Каси, і обчисляли здефравдовану суму на 300.000 корон. Скоро поголосило о тім розійшла ся, зажадали властители вкладок виплати вложених капіталів. Самбірський виділ повітовий розіслав вчера генографоване спростованє, котрим заперечує згадані вісти, заявляючи, що в Касі все в порядку. На перекір тому таки доносить «Przedświt», що дефравдація в тій Касі дійсно була, але кількох поважних і замітних горожан самбірських (мабуть тих, що мали пильнувати, аби крадежий не було) зобовязали ся забезпечити вкладки тої Каси до висоти 180.000 зр. і акт сей урядово забезпечено на їх реальностях.

— **Літній розклад їзди на трамваю електричній у Львові.** З днем 16. цвітня с. р. розпочинає ся літній розклад їзди на міскім трамваю електричнім, після котрого перші вози трамваю будуть виїжджати із кінцевих стацій о годині 6. рано, а опускати будуть ті стації о год. 11. вечером. На бічній лінії церков св. Петра і Павла — кладовище Личаківське, буде курсувати постійно один віз від 2. год. пополудни до 7. вечером.

— **Жидівська безличність і бруталність.** Селянин Іванів з Підлісок війшов вчера до торговлі жиди Ахера при ул. Голушовських у Львові, щоб купити шалчину. Сторгував сі за 60 сот. і заплатив корону, а помічник Ахера видав належну решту. Коли Іванів хотів виходити з торговлі, Ахер задержав его в дверех і домагав ся другої корони, бо, як казав, Іванів дав ему старих 25 гр. Селянин пізнав, що жид хоче его ошукати і видурити другу корону і не хотів другий раз платити. На то жиди замкнули двері і побили тяжко селянина. Аж поліціант висвободив Іванова з жидівських рук. На поліції пораджено хлопови правувати ся з жидом перед судом! — Коли то наш парід буде на тільки свідомий, не купувати у жидів і не наставляти свого карку під жидівські кулаки, а своїї чести не дати ганьбити жидівській сволочі?

— **Студентські розрухи в Росії.** Політехнічний інститут в Рязі замкнено аж до дальшого зарядженя.

— **Петерб. Інвалідъ** доносить, що цар уділив членови державної ради кн. Вяземському остру нагану за те, що мішав ся до зарядженя поліції підчас студентских розрухів.

Якою союзничкою є Франція для Росії, показало ся наглядно: тепер підчас розрухів в Росії. Недавно запротестували у Франції професори і письменники против поведєня російського правительства зглядом студентів. Тепер знова ціла французска молодіж готовить ся до величезної маніфестації в користь російських студентів. Проклямація, в якій пятає ся православіє і деспотизм, вже виготовлена і вістане на днях оголошена в часописях. Більша часть французської преси відносить ся дуже симпатично до руху студентів. Petit Republique пише: «Революція застала Людвига XVI в Версальській палаті. Она знайде також диких і глупих царів десь в якимсь закамарку тої палати, в якій Фелікс Фор обіцав придати революційні розмахи в Франції і віддати Францію на услуги Росії».

Німецкі часописи описують, як цар обезпечив ся в палаті в Царскім Селі: Ціла палата окружена потріпним кордоном тайних і явних агентів як день так ніч. В палаті кружать потривні сторожі, зложені з найвірнійших Черкесів. Цар носить на собі сталевий панцир. В послідних часах з ніким не говорить, мало їсть — одним словом журить ся і має чого.

— **Без засуду.** З Тексас в півн. Америці доносять, що там чим раз частійше приключаются случаи караня муринів без засуду властей. Недавно якийсь мурин убив жену фермера, за що спалено его на місци. В сій справі порішив суд, що «горожане покарали мурина цілком справедливо». Коли часописи рознесли сю вість, чим раз частійше лучають ся подібні події. В однім місци покрано мурина на кусні за те, що залицяв ся до чужої женщины, в иншій спалено мурина за подібну провину, а попіль розділено межі фермерів.

— **Королева яко мамка.** Ще нічо не народило ся, а вже двірські дами італійської королевої Олени клопочуть собі голову, кого взяти на мамку для дитини. З клопоту вибавила їх сама королева, заявляючи, що сама займе ся своєю дитиною. Ся нечувана подія мала викликати велике невдоволенє в двірських кругах.

— **Хорватські студенти в Празі.** В середу приїхали до чеської Праги матуристи загребської школи реальної з трема професорами. По кількадневім побуті в Празі поїдуть гості до більших міст Чехії. В Празі приймав їх «Akademicku stenarsky spolek».

— **Розрухи против монастирів в Португалії** — як доносять з Лізбони — ростуть з кожним днем. Міністерияльна рада порішила замкнути два єзуїтські костели і один бенедиктинський. — Як би ся вість була правдивою, то сумне світло кинула би ся подія на справедливість в Португалії.

— **Лихий вчинок все викрие ся.** До одного з берлинських банків прийшло оводі двох елегантно убраних панів, котрі хотіли продати якісь цінні папери за суму 50.000 марок. Один з тих панів був дуже зручний і сьмілий, але по другім видко було якийсь неспокий і страх. То впадо банковим урядникам в очи і они сказали, що хвилево не мають тільки готівки; нехай панове прийдуть пополудни, а тоді виймуть они гроші з головного банку і принесуть. Оба пани виїшли, а урядники дали тимчасом знати на поліцію. Поліція не знала нічого, щоби десь пропала така сума в цінних паперах, але мимо того вислала свого агента. Точно о 3-ій годині явив ся один із згаданих повисше панів, той сьмілійший, а вслід за ним увійшов і агент поліційний і розпочав з ним розмову а наконєць і показав свою відзнаку агента поліційного. Елегантний пан так тоді перепудив ся, що лишив свої папери і пустив ся втікати. Коли же агент пустив ся за ним, він вийняв револьвер і загрозив, що буде стріляти. Але агент був зручнійший: прискочив до него, вхопив его і кинув ним на землю та вярвав з руки револьвер. Злодій старав ся всіма силами вярвати ся агентови з рук, але коли то не удало ся, вийняв якийсь папір і чим скорше вложив в рот. Агент побачив то і зараз затулив ему рот, щоби він не міг той папір проликунути, а відтак витягнув ему его з рота. При помочи урядників банкових злодій остаточно звязано і відвезено до поліції. Тимчасом наєшла з Лиссака вість, що там послідної ночи украдено цінні папери вартости 80.000 марок. Коли вже не було виходу, злодій признав ся до крадежі. Важним показав ся той папір, котрий він хотів проликунути. Був то квіт на куфер, який він надав на двірци залізничі. В куфрі тим найшла ся значна часть украдених паперів.

— **Конкурс на посаду окружного лікаря з місцем осідку в Моцанах,** оголосив повітовий виділ в Ярославі. Річна платня 1.600 корон: поданя належить вносити до 20. цвітня с. р. — **Краківска дирекція залізниць** розписує конкурс на посаду залізничого лікаря з осідком в Новім Санчи. Платня 2.600 К і 600 К на обідки. Речинець до вношеня подать минає 5. цвітня с. р. — **Повітовий виділ в Косові** оголосив конкурс на окружного лікаря з місцем осідку в Пістини. Платня 1.000 корон річно і 700 К на обідки. Поданя можна вносити до кінця цвітня с. р. — («Газ. Львів.» ч. 72 і 73).

— Дрібні вісти. Міністер просвіти іменував практиканта львівської бібліотеки університетської, д-ра Евгена Барвіньського, амануентом. — Панистий тиф появив ся на Янівськім передмісттю у Львові. Занедужали дві особи в тім самім домі.

Гумористичний куттик.

З гадок самотного.

Сиджу собі під деревом, а всно кидає свю тінь на мене..

Се не дерево кидає тінь, а сонце — поправиш ти, логічний читателю. Але скілько разів ти сам поглядав на свою тінь, немов на щось власного, тобою викликаного і від тебе зависного?..

З житейської мудрости.

У деяких людей, зискуємо пшану, коли платимо їм за неї — погордою.

Між студентами.

— Що ти купив свому вуйкови на іменини?

— Купив єму мшонку з ваписио: >Не забудь на мене.<

Цвітка стилю.

Отсе звяжята думка тріть мету мого життя і перед самім періг до святині широкого

світа кидає ховзьку колоду сїпного, чорного сумніву.

Авдикович: >Метаморфози.<

Телеграми.

Відень, 30. марця. Вчера підчас засіданя парламенту депутация чеських послів була у д-ра Кербера з прошенєм о підвишенє меліораційного фонду і о прискоренє регуляції рік в Чехії.

Відень, 30. марця. N. fr. Presse одержала зі Львова телеграму, що скликанє галицького сойму вступить в половні червня. — Вибори до сойму відбудуть ся в ссени, імовірно в версени.

Берлин, 30. марця. З Нового Йорку доносять, що тзмшні нїлієти устроюють манїфестацию против пстедєвля російської поліції зі студентами.

Крапоткін заявив, що велика революция в Росії вибухне вже невдовзі.

Мадрит, 30. марця. З Лісбони доносять про демонстрації населєня против монастирів. В кількох місцях військо звело справдешні битви з демонстрантами.

Відень, 30. марця. Через Відень переїхав богарський князь Фердинанд з наслідником престола кн. Борисом до Ніси.

Бруксєля, 30. марця. Палата послів заявила ся одноголосно против ввєсеня, щоби Бельгія безпироволочно обняла керму в державі Конго.

Берлин, 30. марця. З Москви доносять, що звідтам вивезено увязненого гр. Льва Толстого. В яку сторону? — не звісно.

Міністри Муравєв, Сїягін і Куропаткін одержали листи з погрозами.

З Біловостоку доносять, що там в неділю збули ся кроваві події. Сотня козаків розганяла демонструюче населєне.

Дня 24. с. м. прийшло в Петербурзі справдішної різні між 8-ма сотнями козаків а межи робітниками. Невський Проспект закравив ся кровію робітників.

Новий Йорк, 29. марця. Після донесєнь з Манїлі, Американци забрали до неволі Агвінальда з цілим єго штабом.

Адвокат

д-р. Федак

переніс свою канцелярию на

ул. Сикстуску ч 48.

1-12

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Table with columns for 'до Львова' and 'зі Львова', listing train numbers, departure/arrival times, and destinations like Krakow, Lviv, and various regional stations.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в гасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна.

Програма від 16. до 31. марта 1901.

При співучасті військової музики 80 п. п.

- 1) Увертура. 2) Miss Bertoletti жонглерка на кружляючій кулі. 3) Mr. & Mme Savanna ексцентр трансформаційна двійка. 4) Daniel i Miss Betti, еквілібристи. 5) Les' Aubert tourbillon танцери. 6) Freeze Brothers, куглярі з 32 тамборинами. 7) Les Gardenias, феноменальне гімнастичне ронпурі. (10 минут павзи). 8) Орхестра. 9) Miss Ella зі своїми львами. 10) Conchitta іспанська танцерка. 11) Mr. Carlo Benedetti, медична загадка. 12) Mc. Lusky's, ексцентриці і арабські скакуни. 13) Орхестра. 14) Signor Luigi Savanna в своїй комедії. 15) Комічна пантоміна Tramp, трупи Gardenias. — Початок о 8. год. вечером.

Що дня велике представленє. В неділю і свята два представленя. Що пятниці High Life представленє. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона, при ул. Кароля Людвика у Львові.

Colosseum ogrіte 12 газовими печами.

Хто ще не читав

ФРАНЦА МЕШКА:

Драма на селі

ціна 70 сот.

і того самого автора: НАГУЛА

ціна 30 сот.

оповіданя з життя Словінців в перекладі І. Кузіва

нехай як найскорше замовить єї дві книжочки в Наук. Товар. ім. Шевченка, ул. Чарнецкого 26, або в Ставропигійській Книгарни ул. Руска у Львові.

В КАНАДУ

як і до всіх других заморских земель переправляє

НАЙДЕШЕВШЕ

повсюди знакома фірма:

B. KARLSBERG HAMBURG, Brandstwiete 36.

Поки хто шифкарту курить, нехай зрїнає мої ціни з цінами агєнств корабельних.

1-5